

(३५५) उपायादर्शनं यत्तु तापनं नाम तद्भवेत् ।

यथा रत्नावल्यां सागरिका ।

“दुस्तहजनानुरागो लज्जा घुरूर्ध्वं परवरमो अप्पा ।

पियसहि विषमं पेम्भं मरणं सरणं नवरि एक्कं * ॥

(३५६) परिहासवचो नर्म

यथा रत्नावल्यां । “सुसङ्गता । सहि जस्स कदे तुमं आअदा
सो अयं दे पुरदो चिट्ठदि । सागरिका साभ्यसूयं । कस्स कदे
अहं आअदा । सुसं । अद् अन्नसंकिदे न चित्तफलअस्स” ॥

(३५७)

धृतिस्तु परिहासजा ।

नर्मद्युतिः

यथा तत्रैव । सुसङ्गता । “सहि अदक्खिणा दाणिसि तुमं
जा एवं भट्ठिना हत्थावलम्बिदावि कोवं न मुञ्चसि + ।” साग ।
सम्भूभङ्गमीषद्विहस्य । “सुसङ्गदे दानिं वि कीलिदुं न विर-

* दुस्तहेति । दुस्तभजनानुरागो लज्जा गुर्वो परवश आत्मा ।
प्रियसखि विषमं प्रेम मरणं शरणं केवलमेकमिति । सं० । नव-
रिशब्दः केवलार्थोद्देशोति ॥ टी० ॥

सहीति । सखि यस्य कृते त्वमागता सोऽयं ते पुरतस्तिष्ठति ।
इति सं० । कस्य कृतेऽहमागता इति सं० । अयि अन्यशक्तिते न
चित्तफलकस्य ॥ सं० ॥ टी० ॥

+ सहीति । सखि अदक्षिणा इदानीमसि त्वं या एवं भर्त्रा
हस्तावलम्बितापि कोपं न मुञ्चस्येति ॥ सं० ॥ टी० ॥